

בש"פ 10011/16 - מוחמד יאסין נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 10011/16**

כבוד השופט א' שם

לפני:

ה המבקש: **מוחמד יאסין**

נ ג ד

המשיבת: **מדינת ישראל**

בקשת רשות עրר על החלטתו של בית המשפט המחווזי
מרכז-lod, בעמ"ת 30871-12-20, מיום 20.12.2016,
שנייתה על ידי כב' השופט א' יקואל

עו"ד ג'ابر ליווא בשם המבקש:

החלטה

1. לפניו בקשה רשות עրר על החלטתו של בית המשפט המחווזי מרכז-lod (כב' השופט א' יקואל), בעמ"ת 30871-12-20, מיום 20.12.2016, בגין התקבל עקרה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט א' וشكון - שופטת בכירה), בעמ"ת 8892-10-16, מיום 14.12.2016.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 30.10.2016, הוגש כתוב אישום נגד המבקש, המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודה; נהיגה ללא רישיון רכב, לפי סעיף 2 לפקודה; ונῃגה ללא פוליסת ביטוח בת-תקף, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

מעובדות כתוב האישום עולה, כי ביום 29.10.2016, נתפס המבקש כאשר הוא נהג בכביש 444, ברכבת פרטி מסוג יונדי. זאת, לאחר שרישון הנהיגה של המבקש נפרש נפסל קודם לכן, בתאריך 29.12.2013, בנסיבות, לתקופה של

עמוד 1

שלוש שנים, בגין ביצוע עבירה קודמת. עוד נטען בכתב האישום, כי המבוקש נהג ברכב, כאמור, מבלתי שהוא ברשותו רישיון רכב ופוליסת ביטוח בר-תוקף.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשيبة בקשה להארכת מעצרו של המבוקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשתה נטען, כי למשיבה "ראיות טובות" להוכחת אשמו של המבוקש, ובهاן, בין היתר, דו"חות פעולה של השוטרים שראו אותו נהג ברכב. עוד נטען, כי בעניינו של המבוקש קמה עילית מעצר בגין מסוכנותו, הנלמדת מעברו התעבורתי והפלילי המכוביד, ומהעובדה כי הוא נהג ברכב בזמן שהיא תחת פסילת רישון. כמו כן, נטען כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרורו של המבוקש בערובה.

4. ביום 20.11.2016, ערך שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של המבוקש. בתסקיר נאמר, כי המבוקש הינו בן 25, רווק, וכי טרם מעצרו התגורר בבית הורי בעיר טيبة. שירות המבחן עמד על עברו התעבורתי והפלילי של המבוקש, היכול הרשות קודמות בעבירות של נהיגה תחת פסילה וננהגה בקלות ראש, והרשעה נוספת בעבירה של שימוש בסמים. עוד ציין שירות המבחן, כי "מדובר בבחור צער, ולא בשל המתקשה בדוחית סיוקים ופועל על פי צרכיו מבלתי שמקבל [את] גבולות החוק". לאור האמור, העירק שירות המבחן, כי "קיים סיכון ממשמעותו להישנות התנהלותם הביעיתית" של המבוקש. כמו כן, התייחס שירות המבחן לאפשרות שחרורו של המבוקש לחלופת מעצר תחת פיקוח הורי, בביתם שבעיר טيبة. בהקשר זה, התרשם שירות המבחן, כי "ההורם מתקשים להוות דמויות סמכות ומצוות גובל" עברו המבוקש לאורך זמן, ולפיכך, שירות המבחן לא בא בהמליצה לשחרורו של המבוקש לחלופת מעצר.

5. בדionario מיום 23.11.2016, הורה בית משפט השלום לעבורה (להלן: בית המשפט לעבורה) על עriticת תסקיר משלים בעניינו של המבוקש, לצורך בחינת CIS שירוטם של מפקחים נוספים. בתסקיר המשלים, מיום 11.12.2016, בחן שירות המבחן את האפשרות כי המבוקש ישוחרר לחלופת מעצר בפיקוח שני דודו, המתגוררים בעיר טيبة עם משפחותיהם, בבתיהם הנמצאים באותו יישוב. שירות המבחן התרשם, כי מדובר ב"אנשים המקיימים אורך חיים תקין ונורמטיבי", וכי הם "מסוגלים לזהות מוצבי סיכון במהלך הבית ולצמצם הסיכון במצבו של מוחמד [הmboksh] להמשך התנהלות שוליתית". לאור זאת, בא שירות המבחן בהמליצה על שחרורו של המבוקש לחלופת מעצר שעיקרה מעצר בית מלא, בפיקוחם של שני דודו.

6. בהחלטתו מיום 14.12.2016, קיבל בית המשפט לעבורה את המלצה של שירות המבחן, דחה את בקשה המשيبة למעצרו של המבוקש עד לתום ההליכים, והורה על שחרורו של המבוקש לחלופת המעצר המוצעת, בתנאים מגבלים. זאת, לאחר שבית המשפט לעבורה נתן את דעתו לאמור בתסקיריו שירות המבחן בעניינו של המבוקש; לעובדה כי המבוקש הודה במינויו לו בכתב האישום, ולקח אחריות על מעשיו; וכן לעובדה כי, אותה העת, שהה המבוקש מזה "כחודשים בתנאי מעצר ועניין זה ניכר בפניו ובהתנהגותו".

7. ביום 14.12.2016, הגישה המשيبة ערג לבית המשפט המחויז, בגדירו נטען כי שגה בית המשפט לעבורה בהחלטתו לשחרר את המבוקש למעצר בית. נטען בערר, כי למבוקש עבר תעבורתי מכוביד ביותר, היכול 11 עבירות שבוצעו מאז החל המבוקש לנוהג בשנת 2008, כאשר "בין היתר מדובר נהיגה בפסילה בפעם השלישייה". עוד נטען בערר, כי באחד מהמקרים בהם נהג המבוקש תחת פסילה, הוא גرم לתאונת דרכים בניסיבות חמורות ביותר, תוך כדי ביצוע עבירות של: נהיגה בקלות ראש; גריםת חבלה של ממש; נהיגה ללא ביטוח בתוקף; אי ציות לאור אDOM ברמזו; אי ציות להוראות שוטר; עדיבת מקום תאונה; אי הגשת עזרה לנפגע; ואי מסירת פרטיהם. בנוסף טענה המשيبة, כי

העונשים שריצה המבוקש בגין הרשעויות הקודמות, ובهم 6 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; וכן עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים שירחף מעל לראשו, לא הרתינו אותו מביצוע העבירות מושא כתוב האישום. כל אלו, לשיטת המשיבה, מצביעים על מסוכנותו של המבוקש לכלל הציבור.

8. ביום 20.12.2016, קיבל בית המשפט המחויז את עקרה של המשיבה, והורה על מעצרו של המבוקש עד לתום ההליכים במשפטו. בית המשפט המחויז קבע, כי קיימ קושי ממשי ליתן בבקשת "את מידת האמון המתבקשת, המהווה תנאי אין בלטו להוראה על שחרורו בתנאים מגבלים", וזאת, לאור "נסיבות המעשה והעשה", אשר "מלמדות כי הוא אינו מורתע מרשות החוק, מהוראות הדין ומהעונשים שהושתו עליו".

תחיליה, צין בית המשפט המחויז בהחלטתו, כי, ככל, אין עורכי נאשם בעבירות תעבורה, עד לתום ההליכים במשפטו. ואולם, כאשר לנאשם עברTeVורתי מכבד, וכאשר הוא מעלה באמון נתן בו בית המשפט בעבר, "אי יש מקום ואף חובה לעצרו עד תום ההליכים". עניינו של המבוקש,vr קבע בית המשפט המחויז, נכנס בגדר המקרים החרגים ויצאי הדופן, בהם מוצדק להוראות על מעצר עד לתום ההליכים של נאשם בעבירות תעבורה. בהקשר זה, נתן בית המשפט המחויז את דעתו ל"נסיבות המעשה", ובכלל זאת, לעובדה כי המבוקש נהג ברכבת, כשהוא לא רישן נהיגה ובזמן פסילה; כאשר אין ברשותו רכב וביתוח לרכב בר-תיקוף; וכאשר לחובתו הרשעות קודמות ביצוע עבירות דומות, שתוצאה אחת מהן הייתה תאונה קשה.

בהמשך, התיחס בית המשפט המחויז ל"נסיבות העשה", ובתוכן, לעובדה כי "זו הפעם השלישייה שבה נתפס המבוקש כשהוא נהג ברכבת בתקופת פסילה ולא רישון רכב וביתוח תקפים", וכן לעובדה כי הוא הורשע בעבר "בביצוע עבירה דומה ונגזרו עליו עונשים לרבות מאסר ומסר מותנה". כמו כן, הטעים בית המשפט המחויז, כי מסוכנותו של המבוקש נלמדת גם מתפקיד המעצר שהוגש עניינו, ביום 20.11.2016, ממנה עולה, כי חרף ניסיונו של המבוקש לתלות את הקולר למעצרו בהתקומות "איירע דחק שהוביל להתנהגות אימפרטיבית מצד", הרי שהוא התקשה להסביר את ה"זרתיות שבסתבוכיותו", והתקשה להתיחס במידת החומרה הנדרשת למצונו.

אשר לשאלת היתכנותה של חלופת מעצר, שיש בכוחה להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בבקשתו, צין בית המשפט המחויז, כי שאלת זו טעונה בחינה דו-שלבית. בית המשפט המחויז קבע, בהקשר זה, כי חרף גילו הצעיר של המבוקש, הרי ש"נסיבות החרגות של המקה דן" אין אפשרות ליתן בבקשת את האמון הדרוש, ומשכך, אין הוא יכול את השלב הראשון, שכן כל חלופת מעצר לא תסכו עניינו. עוד הוסיף בית המשפט המחויז וכי, כי לא נעלמה מעניינו המלצה שירות המבחן, שניתנה במסגרת הتسkieר המשפימי. ואולם, בית המשפט המחויז הטעים, כי "המלצה זו מתייחסת לשלב השני שבמבחן הדו שלבי", ולאור הקושי האמור ליתן בבקשת "את מידת האמון הנדרשת לשם שחרורו בתנאים מגבלים", לא קיבל בית המשפט המחויז את המלצה שירות המבחן.

הבקשה לרשות ערר

9. בבקשתו שלפניו טען המבוקש, כי בית המשפט המחויז החמיר עמו "באופן קיצוני ביותר היורד לפגיעה חמורה" בזכותו של המבוקש, החמרה אשר משמעה, הלכה למעשה, הטלת עונש מאסר בפועל אף שטרם נגזר דיןנו. נטען בבקשתו, בהקשר זה, כי מדובר ב"שאלות כבודות משקל ביחס לאיונים הרואים בפסקה בכל הקשור לזכויות הנאשם והציבור", המצדיקות מתן רשות ערעור בפני ערכאה שלישית. עוד נטען, כי בית המשפט המחויז יחס משקל רב

"לעברו הרחוק" של המבוקש, ולעומת זאת, לא נתן משקל מספק לתקופה הארוכה שבמהלכה לא ביצع המבוקש עבירות, ולבודה כי העבירה בוצעה זמן קצר טרם סיום תקופת התנאי של המסר המותנה, שהושת עליו. בהמשך נטען, כי שגה בית המשפט המחויז עת הטעלים, "הלכה למעשה", מהतסיקור המשלים שהוגש בעניינו של המבוקש, ומהשינוי שהוא ביצע באורחות חייו. המבוקש טען בנוספ', כי בית המשפט המחויז לא נתן את המשקל הרואי להתנהлотו של המבוקש עובר להחלטת המעצר, ובתווך בכך, להודאותו במוחוס לו בכתב האישום, ולאחריות שהואלקח על מעשיו. בסיכוןו של דבר, כך לשיטת המבוקש, "אין מדובר במקורה בו ניתן לשולח לחלוין את האפשרות לשחרורו" של המבוקש "לחילופה רואה".

דין והכרעה

10. לאחר עיון בבקשת רשות הע逮 ובנספחיה, הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות. הלכה היא, כי הרשות לעורר על החלטה בנושא מעצר, לפי סעיף 53(א)(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שמורה למכרים מיוחדים, בהם עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינים של הצדדים להליר, או למקרים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת. למשל, כאשר מדובר בפגיעה שאינה מידתית בזכויות הנאשם; עול היורד לשורשו של עניין; או גם מהותי שנפל בהחלטתו של בית המשפט (בש"פ 1194/11 פלוני נ' מדינת ישראל 5140/15 3289/15 עזאלין נ' מדינת ישראל (7.6.2015); בש"פ 14/5.8.2014). הבקשתה שלפני נוגעת כל כולה לעניינו הפרטני של המבוקש, היא אינה מעלה כל שאלה ציבורית עקרונית, ואין עלות ממנה נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות ערעור בפני ערכאה שלישית. מטעם זה בלבד דין הבקשה להידוחות.

11. בבחינת מעלה מן הצורך, addCriterion כי אין בידי לקבל את טענותיו של המבוקש גם לגופו של עניין. המלצתו של שירות המבחן, במסגרת הتفسיר המשלים, לא נעלמה מעניינו של בית המשפט המחויז. יש להזכיר, בראש ובראשונה, כי בית המשפט אינו מחויב לקבל את המלצת שירות המבחן, חרף המשקל אשר, ככל, ניתן להמלצות אלו. גם בעובדה כי בית המשפט המחויז דחה את החלטתו של בית המשפט לתעבורה, בשאלת היתכנותה העקרונית של חלופת מעצר, או בה כדי להצדיק, כשלעצמה, מתן רשות ערעור ב"גלאול שלישי". בנסיבות המקה דן, שוכנעתי כי בדיון קבוע בבית המשפט המחויז שביעוניו של המבוקש לא ניתן ליתן בו אמון במידה הדרישה לשם שחרורו לחלופת מעצר, ולפיכך, היה מקום להורות על מעצרו עד לתום ההליכים במשפטו. זאת, לנוכח מסוכנותו הגבוהה של המבוקש, הנלמדת מעברו התעבורתי המכבד ביותר, הכול, בין היתר, שתי הרשעות קודמות ביצוע עבירות של נהיגה בפסילה. ביתר שאת אמרוים הדברים, שעשה שהמבחן לא הצדיק את האמון שניתן בו בעבר, עת ביצע את העבירות בתיק דן שעשה שמעל לראשו ריחף עונש של מאסר מותנה בן 12 חודשים.

12. אשר על כן, הבקשתה לרשות ערר נדחתה בזאת.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשע"ז (10.1.2017).